

RESEARCH PAPER

Cereal Research

Vol. 12, No. 1, Spring 2022 (79-97) doi: 10.22124/CR.2023.21385.1707 pISSN: 2252-0163 eISSN: 2538-6115

OPEN ACCESS

Estimating rice potential yield and fertilizer requirements in Guilan province using GIS and crop modeling

Pooya Aalaee Bazkiaee¹, Behnam Kamkar², Ebrahim Amiri^{3*}, Hossein Kazemi⁴ and Mojtaba Rezaei⁵

1. Ph.D. Student, Department of Agronomy, Faculty of Plant Production, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

2. Professor, Department of Agrotechnology, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad,

Iran

3. Professor, Department of Water Engineering, Lahijan Branch, Islamic Azad University, Lahijan, Iran (*Corresponding author: <u>eamiri57@yahoo.com</u>)

4. Associate Professor, Department of Agronomy, Faculty of Plant Production, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

5. Research Assistant Professor, Rice Research Institute of Iran, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Rasht, Iran

Comprehensive abstract

Introduction

Rational fertilizer management is crucial in the efficient use of resources that are basically nonrenewable and that can have a great environmental impact when used without scientific basis. The availability of scientifically sound decision-making tools for rational fertilization is scarce. FertiliCalc-Fertigate software is a program to determine the consumption of NPK fertilizers during the growing season in a cost-effective and sustainable way. Today, the geographic information system is widely used in spatial planning by determining the distribution of phenomena and combining maps and interpreting ecological data in different stages of planning. Also, the potential yield in an area can be estimated using field tests and simulation models. The ORYZA2000 model is one of the efficient models in investigating rice potential yield, which simulates the growth and development of rice plants under favorable conditions, water limitation and nitrogen limitation. In this study, an attempt was made to estimate the potential yield in Guilan province by integrating the ORYZA2000 model and geographic information system. Also, after determining the potential yield, the NPK fertilizer requirement estimated using FertiliCalc-Fertigate software.

Materials and methods

This research was conducted to investigate the potential yield of rice in Guilan province using the ORYZA2000 model. After calibrating and validating the model at the field test level, the model was used to evaluate the potential yield of rice in 12 synoptic stations of Guilan province. The processing of Landsat 8 satellite images was used to separate rice fields in Guilan province and the studied area was separated using supervised classification. The estimation of potential yield in Guilan province was done by combining GIS environment and ORYZA2000 model. The amount of radiation for the whole area was calculated from the Points Solar Radiation function in GIS. Then, from the relationship between the amount of radiation received during the rice growing season and the potential yield estimated in the ORYZA2000 model, the potential yield was calculated and generalized to the whole area based on the agricultural land use of Guilan province. Fertilizer requirement of lands was calculated using FertiliCalc-Fertigate 1.0 software. In order to evaluate the fertilizer requirement at the province level, first, 320 points were randomly selected in the rice cultivation area of the province and the fertilizer requirement of each point was determined based on the required information,

including potential yield and soil information. Then the points were interpolated and the study results were presented in the form of fertilizer requirement maps.

Research findings

The results showed that the amount of radiation in rice fields in the Guilan area, during the growing season, was between 2552 to 6259 MJ/m² (average 4405 MJ/m²) in 2016 and from 2423 to 5337 MJ/m² (average 3880 MJ/m²) in 2017. The lowest amount of received radiation was in the central areas of the basin, which can be due to the topographic conditions of the area. Using the regression relationship between radiation during the growing season and potential yield, a potential yield map of rice fields was prepared. Based on the results, potential yield in rice fields of Guilan province was between 4416 to 7038 kg/ha (with an average of 5160 kg/ha) in 2016 and between 4558 to 7180 kg/ha (with an average of 5302 kg/ha) in 2017. Based on these results, the combined approach of ORYZA2000 model and GIS has a good ability to simulate potential yield in the study area. Estimation the levels of fertilizer requirements in the rice fields of Gilan province showed that in order to achieve the potential yield, 262 to 274 kg/ha of potassium fertilizer, 116 to 171 kg/ha of nitrogen fertilizer, and 8 to 12 kg/ha of phosphorus fertilizer are needed. Based on the calculated fertilizer requirement, potassium has played the most important role in achieving the potential yield of rice in the province.

Conclusion

It seems that in many areas of Guilan province, the application of NPK levels in an inappropriate amount and time causes a decrease in rice yield. The results of this research can recommend the appropriate fertilizer consumption pattern to farmers through rice experts so as to achieve maximum yield and avoid problems such as phosphorus leaching due to excessive consumption.

Keywords: Food security, ORYZA2000 model, Potential yield

Received: December 5, 2021

Accepted: May 15, 2022

Cite this article:

Aalaee Bazkiaee, P., Kamkar, B., Amiri, E., Kazemi, H. and Rezaei, M. 2022. Estimating rice potential yield and fertilizer requirements in Guilan province using GIS and crop modeling. Cereal Research 12 (1): 79-97.

تحقيقات غلات

دوره دوازدهم، شماره اول، بهار ۱۴۰۱ (۹۷–۷۹)

دسترسی آزاد

مقاله پژوهشی

بر آورد عملکرد پتانسیل برنج و نیاز کودی در استان گیلان با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی و مدلسازی گیاه زراعی

پویا اعلایی بازکیایی^۱، بهنام کامکار^۲، ابراهیم امیری^{۳*} حسین کاظمی^۴ و مجتبی رضایی⁴

۱ - دانشجوی دکتری، گروه زراعت، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران ۲- استاد، گروه اگروتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران ۳- استاد، گروه مهندسی آب، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران (* نویسنده مسئول: eamiri57@yahoo.com) ۴- دانشیار، گروه زراعت، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران ۵- استادیار پژوهش، موسسه تحقیقات برنج کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

چکیدہ جامع

مقدمه: مدیریت منطقی در استفاده بهینه از منابع کود که اساساً تجدیدناپذیر هستند و در صورت استفاده بدون پایه علمی میتوانند تأثیرات زیست محیطی زیادی داشته باشند، بسیار مهم است. ابزارهای تصمیم گیری علمی محدودی جهت کاربرد منابع کود وجود دارد. نرمافزار FertiliCalc-Fertigate برنامه ای جهت محاسبه میزان مصرف کودهای NPK در طول فصل رشد به صورت مقرون به صرفه و پایدار است. امروزه سامانه اطلاعات جغرافیایی در برنامه ریزی مکانی با تعیین پراکنش پدیده ها و روی هم گذاری نقشه ها و تفسیر داده های بوم شناختی، در مراحل مختلف برنامه ریزی کاربرد گسترده ای دارد. همچنین پتانسیل عملکرد در یک منطقه را میتوان با استفاده از آزمایش های میدانی و مدل های شبیه سازی برآورد کرد. مدل محدودیت آبی و محدودیت نیتروژن شبیه سازی می کند. در این مطالعه سعی شد تا با تلفیق مدل ORYZA2000 و سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)، عملکرد پتانسیل در سطح استان گیلان برآورد شود. همچنین پس از تعیین عملکرد پتانسیل، معزان نیاز کودهای NPK نیز با استفاده از نرمافزار FertiliCalc-Fertigate بر از میش مدل میدانی به از می مدلون.

مواد و روشها: این پژوهش بهمنظور بررسی عملکرد پتانسیل برنج در سطح استان گیلان با استفاده از مدل ORYZA2000 صورت گرفت. پس از واسنجی و اعتبارسنجی مدل در سطح آزمایش مزرعه، از این مدل جهت ارزیابی عملکرد پتانسیل برنج در ۱۲ ایستگاه همدیدی استان گیلان استفاده شد. از پردازش تصاویر ماهواره لندست ۸ جهت تفکیک مزارع برنج استان گیلان استفاده و محدوده مورد مطالعه با استفاده از طبقهبندی نظارتشده جدا شد. برآورد عملکرد پتانسیل در سطح استان گیلان با تلفیق محیط GIS و مدل ORYZA2000 صورت گرفت. میزان تابش برای کل حوزه از تابع Odiation در مدل GIS محاسبه شد. سپس از رابطه بین مقدار تابش رسیده طی فصل رشد برنج و عملکرد پتانسیل برآورد شده در مدل ORYZA2000، عملکرد پتانسیل محاسبه و بر مبنای کاربری زراعی استان گیلان به کل سطح تعمیم داده شد. نیاز کودی زمینها با استفاده از نرم|فزار 1.0 FertiliCalc-Fertigate محاسبه شد. جهت بررسی نیاز کودی در سطح استان، ابتدا تعداد زمینها با استفاده از نرم|فزار 1.0 Fertilicalc-Fertigate انتان بیاز انتاب و در هر نقطه بر اساس اطلاعات مورد نیاز از جمله میزان عملکرد پتانسیل و اطلاعات خاک، نیاز کودی هر نقطه تعیین شد. سپس درونیابی نقاط صورت گرفت و نتایج مطالعه به صورت نقشههای نیاز کودی ارایه شد.

یافتههای تحقیق: نتایج این مطالعه نشان داد که میزان تابش مزارع برنج طی فصل رشد در منطقه گیلان از ۲۵۵۲ تا ۶۲۵۹ (بهطور میانگین ۴۸۰۰ مگاژول بر مترمربع) در (بهطور میانگین ۳۸۸۰ مگاژول بر مترمربع) در اسل (بهطور میانگین ۳۸۸۰ مگاژول بر مترمربع) در سال ۱۳۹۶ و از ۲۴۲۳ تا ۵۳۳۷ (بهطور میانگین ۳۸۸۰ مگاژول بر مترمربع) در سال ۱۳۹۶ بود. کم ترین میزان تابش دریافتی در مناطق مرکزی حوزه بود که دلیل آن می تواند شرایط توپوگرافی منطقه باشد. با استفاده از رابطه رگرسیونی بین تابش رسیده طی فصل رشد و میزان عملکرد پتانسیل مزارع برنج با ستفاده از رابطه رگرسیونی بین تابش رسیده طی فصل رشد و میزان عملکرد پتانسیل، نقشه عملکرد پتانسیل مزارع برنج برنج با ستان گیلان در سال ۱۳۹۵ بین ۴۴۱۶ تا ۲۰۳۸ کیلوگرم در هکتار (با میانگین عملکرد پتانسیل مزارع برنج (با میانگین ۵۵۰۲ کیلوگرم در هکتار (با میانگین عملکرد پتانسیل مزارع برنج استان گیلان در سال ۱۳۹۵ بین ۴۴۱۶ تا ۲۰۳۸ کیلوگرم در هکتار (با میانگین عملکرد پتانسیل مزارع برنج استان گیلان در سال ۱۳۹۵ بین ۴۴۱۶ تا ۲۰۳۸ کیلوگرم در هکتار (با میانگین عملکرد پتانسیل میار) و در سال ۱۹۹۶ بین ۱۵۹۸ تا ۲۱۰۰ کیلوگرم در هکتار (با میانگین عملکرد پتانسیل مزارع برنج استان گیلان در سال ۱۳۹۵ می و ۲۶۵ تا ۵۳۰۲ کیلوگرم در هکتار) و در سال ۱۹۹۶ بین ۱۵۹۶ تا ۲۱۰۰ کیلوگرم در هکتار (با میانگین عملکرد ۲۰۰۲ کیلوگرم در هکتار) متغیر بود. نتایج این مطالعه نشان داد که رهیافت تلفیق مدل ORYZA2000 و ISG از توانایی مناسبی کیلوگرم در هکتار) متغیر بود. نتایج این مطالعه نشان داد که رهیافت تلفیق مدل ORYZA2000 و ISG از توانایی مناسبی کیلوگرم در هکتار) میلوز و ۱۰ تا ۲۱ کیلوگرم در هکتار کود پتاسیم، ۱۹۱۶ تا ۲۷۱ کیلوگرم در هکتار کود پتاسیم، ۱۹۱۶ تا ۲۷۱۷ کیلوگرم در هکتار کود پتاسیم، با تا ۱۷۱ کیلوگرم در همتان داشت. همچنین، بر اساس نیزهای کودی محاسبه شده در این در این میار میر میلول مرد میتار کود میاسبه میار می دا ۲۱ کیلوگرم در هکتار کود نقش را جهت دستیابی به عملکرد پتانسیل برنج در سطح استان گیلان داشت.

نتیجه گیری: بهنظر میرسد در بسیاری از مناطق استان گیلان، کاربرد کودهای NPK در مقدار و زمان نامناسب سبب کاهش عملکرد برنج میشود. نتایج این تحقیق میتواند الگوی مصرف مناسب کود را مشخص کند تا از طریق کارشناسان برنج به کشاورزان توصیه و ضمن دستیابی به حداکثر عملکرد برنج، از مشکلاتی چون آبشویی فسفر در اثر مصرف بیش از حد آن خودداری شود.

واژههای کلیدی: امنیت غذایی، عملکرد پتانسیل، مدل ORYZA2000

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۲۵

نحوه استناد به این مقاله:

اعلایی بازکیایی، پویا، کامکار، بهنام، امیری، ابراهیم، کاظمی، حسین و رضایی، مجتبی. ۱۴۰۱. برآورد عملکرد پتانسیل برنج و نیاز کودی در استان گیلان با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی و مدلسازی گیاه زراعی. تحقیقات غلات ۱۲ (۱): ۷۷–۷۹.

مقدمه

مدلهای گیاهان زراعی برای تخمین عملکرد پتانسیل گیاه زراعی از مقیاس مزرعهای تا مقیاس منطقهای یا ملی استفاده می شوند (Aggarval et al, 1995; Yaghoobi et استفاده می شوند (Aggarval et al, 1995 al, 2017). اگرچه بیشتر مدلهای شبیهسازی گیاهان زراعی می توانند عملکرد پتانسیل را در شرایط آبی و دیم شبیهسازی کنند، اما فقط تعداد کمی از آنها میتوانند با دقت زیاد اثر سایر تنشها مثل کمبود نیتروژن و سایر عناصر غذایی و خسارت ناشی از آفات، حشرات، بیماریها و علفهای هرز قوی را شبیهسازی کنند (Torabi et al., 2012). در نظامهای تولید شبیهسازی شده توسط مدلهای مختلف، سه سطح تابش محدود، آب محدود و عنصر محدود توليد جهت بررسى قابليت توليد گياهان زراعى پيشنهاد شده است (Bouman et al., 2001). در سطح تابش محدود، رشد در طول زندگی گیاه با قابلیت دسترسی فراوان به آب و مواد غذایی اتفاق می افتد. در چنین شرایطی، عملکرد پتانسیل رقم به عوامل تعیین کننده عملکرد مثل تابش خورشیدی، دما، دیاکسید کربن و ویژگیهای ژنوتیپی بستگی دارد (Torabi et al., 2012). اعتبار مدلهای شبیهسازی به ارزیابی آنها تحت شرایط مزرعه وابسته است. این مدلهای شبیهسازی بر اساس روابط ریاضی استوار هستند که با استفاده از درک فرآیندهای فیزیولوژیک گیاه حداکثر عملکرد زیست توده را تعیین میکنند و قسمتی از این عملکرد را به دانه اختصاص میدهند. این شبیهسازیها در مقابل مطالعات مزرعهای (که سعی می شود تحت شرایط مطلوب و کامل مدیریتی انجام شود و البته هرگز چنین نخواهد بود)، ارزيابي مي شوند (Lobell et al., 2009).

هم اکنون بخش عمده ای از غذای جهان از ۲۰ گونه زراعی به دست می آید و در این میان غلات به تنهایی ۸۰ درصد، و گندم، برنج و ذرت ۶۰ درصد از غذای مردم جهان را تأمین می کنند (Ahmadi Alipour, 2017). در ایران نیز غلات با متوسط تولید سالانه ۱۴/۷ میلیون تن رتبه اول را در بین تولیدات کشاورزی به خود اختصاص می دهند (Hajjarpour *et al.*, 2016). عملکرد واقعی گندم، ذرت و برنج در جهان به ترتیب ۶۴، ۵۰ و ۶۴ درصد پتانسیل عملکرد آنها گزارش شده است (Neumann *et al.*, 2010) عملکرد آنها گزارش شده است (Godfray *et al.*, 2010) عملکرد

واقعی برنج را در جهان ۶۰ درصد عملکرد بالقوه آن گزارش کردند. بنابراین بهنظر میرسد پتانسیل زیادی برای افزایش تولید غلات وجود دارد (Hajjarpour *et al.*, 2016).

عملکرد پتانسیل را میتوان به سه طریق محاسبه کرد؛ روش اول شبیهسازی عملکرد توسط مدلهای گیاهان زراعی، روش دیگر اندازه گیری مستقیم عملکرد در مزارع آزمایشی کنترل شده و بدون عوامل محدودکننده تحت نظارت متخصصین زراعت، و روش سوم بیشترین عملکرد ثبت شده توسط كشاورزان است كه بهنحوى مىتواند نشاندهنده عملكرد يتانسيل منطقه باشد (Meghdadi et al., 2014). باتيا و همكاران (Bhatia et al., 2008) با استفاده از مدل CROPGRO عملکرد پتانسیل و خلاء عملکرد سویا دیم را برای ۲۱ منطقه واقع در هندوستان ارزیابی کردند و نشان دادند که بهطور متوسط عملکرد پتانسیل این مناطق ۳۰۲۰ کیلوگرم در هکتار و میانگین خلاء عملکرد در حدود ۷۰٪ است و بهعبارت دیگر، فقط ۳۰٪ از عملکرد پتانسیل مزارع برداشت می شود. کاسیه و همکاران (Kassie et al., 2014) با به کار گیری دو مدل شبیه سازی رشد گیاه زراعی DSSAT و WOFOST به توصيف تغييرپذيري عملكرد ناشي از اقليم و خلاء عملکرد ذرت پرداختند. همچنین در مطالعات مشابهی، برآورد عملکرد پتانسیل ۸۴۷ مزرعه در چین با مدل Deng et al., 2019) ORYZA v.3)، تغییرات عملکرد پتانسیل و عملکرد آب محدود و نیتروژن محدود برنج با مدل Zhang et al., 2019) CERES-Rice)، عملکرد پتانسیل در سامانه کشت گندم- برنج در پاکستان (Khaliq et al., 2019)، بررسی مکانی- زمانی عملکرد پتانسیل برنج در کشت دوگانه با مدل CERES-Rice در چین (Guo et al., 2019)، اثرات تغییر اقلیم روی عملکرد پتانسیل برنج دیم با مدل گروه DSSAT در تایلند (Boonwichai et al., 2019) گزارش شده است.

مدل ORYZA2000، یکی از مدلهای کارآمد در بررسی پتانسیل عملکرد برنج است که رشد و نمو گیاه برنج را در شرایط مطلوب، محدودیت آبی و محدودیت نیتروژن شبیهسازی می کند. این مدل شبیهسازی تولید ماده خشک گیاهی و میزان رشد فیزیولوژیک برنج را بهطور روزانه انجام می دهد (Bouman *et al.*, 2001). محققان مختلف نشان دادهاند که مدل ORYZA2000 مقدار عملکرد دانه را با

دقت خوبی شبیه سازی می کند. ساندرجان و سادهیر (Soundharajan and Sudheer, 2013)، تاری و همکاران (Cao *et al.*, 2017)، کائو و همکاران (Tari *et al.*, 2017)) و وانگ و همکاران (Wang *et al.*, 2017)، ریشه میانگین مربعات خطای نرمال شده مقدار عملکرد دانه را در ارقام مختلف برنج برای شرایط واسنجی و اعتبار سنجی به تر تیب ۶، ۶، ۵–۲۰ و ۱۵–۹ در صد به دست آوردند.

تخمین زده شده است که تا سال ۲۰۵۰ تولید برنج بایستی بالغ بر ۶۰ درصد افزایش یابد که این افزایش تولید نیازمند اصلاح ارقام و اعمال مدیریتهای صحیح زراعی است (Hussain et al., 2020). برای دستیابی به عملکرد بالا، حفظ حاصلخیزی خاک که از طریق مصرف متعادل کودهای شیمیایی حاصل می شود، ضروری است (,Qaswar et al., 2020). سامانه اطلاعات جغرافیایی در برنامهریزی مکانی با تعیین پراکنش پدیدهها و روی هم گذاری نقشهها و تفسیر دادههای بومشناختی، در مراحل مختلف برنامهریزی کاربرد دارد (Badsar, 2014). امروزه بررسی مکانی پاسخ گیاهان به میزان مصرف کود و میزان نیاز کودی محصولات زراعی می تواند نقش مؤثری در افزایش عملکرد این محصولات در راستای کشاورزی دقیق داشته باشد (, Kahabka et al. 2004). از جمله مطالعات صورت گرفته در زمینه بررسی مکانی مصرف کودهای شیمیایی، میتوان به بررسی مکانی پاسخ ذرت به کود نیتروژن (Kahabka et al., 2004)، تعیین الگوی مکانی مصرف کود شیمیایی نیتروژن و فسفر و کود حیوانی در مناطق کشت ۱۷۵ گونه زراعی جهان (Potter and Ramankutty, 2010) و بررسی مکانی تنوع مواد مغذی خاک و کاربرد آن در مصرف مکانمند کود شیمیایی (Fu et al., 2010) اشاره کرد.

بر اساس آمار سازمان خواربار جهانی (FAO, 2018)، ایران در سال ۲۰۱۸ دارای ۵۸۰ هزار هکتار سطح زیر کشت و ۱/۹۹ میلیون تن تولید برنج بوده و واردات برنج ایران در این سال حدود ۱/۲ میلیون تن بوده است. این ارقام نشان میدهند که تولید داخلی کفایت تأمین نیاز کشور را ندارد و بخشی از نیاز برنج مصرفی از طریق واردات تأمین میشود. استان گیلان بعد از مازندران، بیشترین سطح زیر کشت برنج (۲۳۸ هزار هکتار) را در بین استانهای کشور دارد (Ministry of Agriculture-Jahad, 2022).

مطالعه عملکرد پتانسیل برنج در این استان از اهمیت بالایی برخوردار است. در این تحقیق، عملکرد پتانسیل و نیاز کودی برنج در استان گیلان با استفاده از مدل ORYZA2000، رهیافت GIS و نرمافزار FertiliCalc-Fertigate 1.0 مورد ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روشها

این پژوهش بهمنظور بررسی عملکرد پتانسیل برنج در سطح استان گیلان با استفاده از مدل ORYZA2000 صورت گرفت. اعتبارسنجی و واسنجی مدل بر اساس تیمارهای آبیاری و تاریخ کاشت طی فصلهای زراعی ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ در موسسه تحقیقات برنج کشور (رشت) انجام شد. طول و عرض هر کرت آزمایشی معادل ۳/۵ متر و فاصله کشت نشاها ۲۰ ×۲۰ سانتیمتر در نظر گرفته شد. آبیاری نوبتی به عنوان عامل اصلی در چهار سطح غرقاب دائمی (11)، دور ۵ (I2)، ۱۰ (I3) و ۱۵ روز (I4) و تاریخ کاشت در سه سطح (اول اردیبهشت، ۲۰ اردیبهشت و ۱۰ خرداد) به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. کلیه عملیات زراعی و یادداشتهای موردنیاز نظیر تاریخ بذرپاشی در خزانه، نشاكارى، گلدهى و برداشت طبق دستورالعمل مؤسسه تحقیقات برنج کشور انجام شد. در زمان رسیدگی، مقدار عملکرد دانه و عملکرد زیستی با برداشت پنج مترمربع از وسط هر کرت با حذف اثر حاشیهای اندازه گیری شد. پس از واسنجی و اعتبارسنجی مدل در سطح آزمایش مزرعه، از مدل مذکور جهت ارزیابی عملکرد پتانسیل برنج در ۱۲ ایستگاه همدیدی استان گیلان استفاده شد. نتایج و مقادیر مولفههای مدل در واسنجی و اعتبارسنجی مدل توسط Aalaee Bazkiaee et al.,) اعلایی بازکیایی و همکاران (2019) گزارش شده است.

پردازش تصاویر ماهواره جهت تفکیک مزارع برنج استان گیلان

بهمنظور تفکیک مزارع برنج از تصویر ماهواره لندست ۸ دارای ۱۱ باند با قدرت تفکیک مکانی ۳۰ متر استفاده شد که مربوط به تاریخ ۲۹ خرداد سال ۱۳۹۵ بوده و از پایگاه اطلاعاتی ناسا (www.usgs.com) تهیه شدند. در مرحله اول تصاویر خام برای پردازشهای اولیه مورد بررسی قرار گرفتند. دادههای ماهوارهای سنجش از دور تحت تاثیر دو

نوع خطای اصلی هستند: خطای هندسی که موقعیت، ابعاد و شکل تصویر را تغییر میدهد و خطای رادیومتریک که مقدار سلول نوری را تحت تاثیر قرار میدهد. برای این کار تصاویر از نظر وجود خطای هندسی و پرتوسنجی (رادیومتری و اتمسفری) بررسی و مشخص شد که تصاویر از نظر هندسی یا به عبارتی عملیات زمینمرجع کردن نیازی به اصلاح نداشتند. پیش از به کار گیری دادههای ماهوارهای در تجزیه و تحلیلهای رقومی نیز کیفیت آنها از نظر وجود خطای هندسی و رادیومتری مانند راهراه شدگی، سلول نوری تکراری، خطای حذفشدن یک سطر یا یک ستون و خطای اتمسفری مانند وجود لکههای ابر، بررسی و مشخص شد که از این نظر نیز نیازی به تصحیح خطاهای هندسی و اتمسفری وجود نداشت. برای تصحیح رادیومتری، کالیبراسیون رادیومتری و بررسی خلاء عملکرد از نرمافزارهای Envi 5.3 و EDRISI نسخه TERRset استفاده شد. از ترکیب سه باند مختلف و اختصاص سه رنگ قرمز (باند شماره ۴)، سبز (باند شماره ۳) و آبی (باند شماره ۲) (RGB) به هر باند، تصویر رنگی واقعی ساخته شد. از تصاویر رنگی واقعی بر اساس روش طبقهبندی نظارتشده در نرمافزار Envi 5.3 نیز جهت جداسازی کاربریهای مختلف زمینها استفاده شد.

تهیه نقشه مزارع برنج به روش نظارتشده

طبقهبندی تصاویر ماهوارهای و استخراج زمینهای برنج، با استفاده از ۱۰۷۸ نقطه کنترل زمینی از منطقه مورد مطالعه (بهعنوان نمونه تعليمي و آزمون) از طريق بررسي میدانی و ثبت مختصات زمینها به کمک دستگاه GPS (GARMIN550) و نیز دادههای سازمان جهاد کشاورزی انجام شد. ۷۰ درصد نقاط برای ایجاد طبقات تصویر ماهواره و ۳۰ درصد باقیمانده برای اعتبارسنجی طبقهبندی نظارت شده VSM بهدست آمده از الگوریتم ماشین بردار پشتیبان (Support Vector Machine) استفاده شد (Dehkordi, 2020). برای استخراج مزارع برنج، شش دسته كاربرى شامل برنج، جنگل، سطوح آبى، خاك بدون پوشش، مناطق شهری و زمینهای باغی تفکیک و ۷۰، ۷۰، ۷۱، ۲۶۱، ۱۹۷ و ۸۷ نقطه بهترتیب برای کاربری برنج، جنگل، سطوح آبی، خاک بدون پوشش، مناطق شهری و زمینهای باغی در نظر گرفته شد. صحت طبقهبندی با استفاده از ضريب كاپا و ضريب دقت عمومي بررسي شد. نتايج اين

طبقهبندی (ضریب کاپا و ضریب دقت عمومی بهترتیب ۰/۸۷ و ۹۰ درصد) توسط اعلایی بازکیایی و همکاران (Aalaee) Bazkiaee *et al.*, 2022) گزارش شد.

بر آورد عملکرد پتانسیل بر اساس مدل ORYZA2000 اطلاعات موردنیاز مدل ORYZA2000

مدل ORYZA2000، رشد، نمو و فنولوژی گیاه برنج غرقابی را در شرایط تولید بالقوه، محدودیت آبی، محدودیت نیتروژن و محدودیت همزمان آب و نیتروژن شبیهسازی مى كند (Bouman et al., 2001). شبيەسازى در كوتاەترين فاصله زمانی که معمولاً یک روز است، آغاز میشود. در شرایط بالقوه تولید، سرعت رشد یک گیاه زراعی بر مبنای تابش، دما و ویژگیهای گیاهی برای فرآیندهای فنولوژیک، مورفولوژیک و فیزیولوژیک تعیین و میزان کل فتوسنتز روزانه گیاه بر اساس میزان تابش، دما و شاخص سطح برگ محاسبه میشود. بر اساس ویژگیهای فتوسنتزی تکبرگ و بر اساس مقدار شاخص سطح برگ، فتوسنتز کل و تاجپوشش محاسبه و ماده خشک تولید شده بین بخشهای مختلف گیاه تقسیم میشود. ضرایب تخصیص نیز بر اساس توابع مربوطه که به فنولوژی گیاه بستگی دارند، در مدل گنجانده می شود (Bouman et al., 2001). گياه برنج تحت تأثير خشكي واكنش هايى مثل لوله شدن برگ، عقيم شدن گل، كاهش توسعه برگ، افزایش عمق ریشهدهی، تغییر اختصاص ماده خشک، تأخیر توسعه دوره رشد رویشی، افزایش پیری برگ و كاهش ميزان فتوسنتز را نشان مىدهد. مدل، اثرات تنش خشکی را با توجه به میزان مکش آب در خاک، بر رشد گیاه wopereis, 1993; Wopereis et al.,) محاسبه مي كند (1996). در این مدل میزان نیاز روزانه نیتروژن بر اساس میزان رشد و مقدار نیتروژن اندامهای گیاهی محاسبه و تمام نيتروژن اختصاصيافته به خوشه از طريق انتقال از برگها، ساقهها و ریشهها به خوشه تأمین می شود. انتقال زمانی شروع می شود که خوشه شکل می گیرد (Bouman et al.,) 2001). در این مدل، تمامی نیتروژن خاک اطراف ناحیه ریشه برای گیاه قابلدسترس در نظر گرفته شده است.

جهت محاسبه حداکثر جذب نیتروژن، مقدار کود نیتروژن در مقدار بازیافت نیتروژن ضرب می شود. مقدار بازیافت نیتروژن در زمان انتقال نشا ۲۵/۰ و از زمان ظهور خوشه تا انتهای دوره رشد ۰/۷۵ است. مقدار نیتروژن برگ

طی مرحله رشد با رابطهای نمایی بر رشد سطح برگها تأثیر می گذارد (Drenth *et al.*, 1994). تمامی مؤلفههای مدل ORYZA2000 در ساختار اطلاعاتی که بههمراه مدل ارائه میشود، وجود دارد و کاربر میتواند آنها را تغییر دهد، اما حدود ۱۰ درصد از مؤلفههای گیاهی خاص هر رقم بوده و سایر مؤلفهها در تمامی ارقام برنج یکسان هستند (Bouman سایر مؤلفهها در تمامی ارقام برنج یکسان هستند (Bouman عوامل تفکیک ماده خشک، کسر ذخیره ساقه و سرعت رشد نسبی، سطح ویژه و سرعت مرگ برگ هستند. برای واسنجی مؤلفههای گیاهی ORYZA2000 از دو برنامه DRATES مؤلفههای گیاهی ORYZA2000 از دو برنامه PARAM و واسنجی سایر مؤلفههای مختص هر رقم استفاده شد.

دادههای هواشناسی مورد نیاز شامل حداقل و حداکثر دمای روزانه، میزان بارندگی، ساعات آفتابی و رطوبت نسبی سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ تهیه شد. ویژگیهای فیزیکی و هیدرولیکی مورد نیاز خاک شامل مؤلفههای هیدرولیکی معادله ون گنوختن لایههای خاک (مؤلفههای n، $n \in \Lambda$) که معادله ون گنوختن لایههای خاک (مؤلفههای n، $n \in \Lambda$) که با اندازه گیری واقعی رطوبت در نقاط اشباع ($\theta_{\rm SAT}$)، ظرفیت با اندازه گیری واقعی رطوبت در نقاط اشباع ($\theta_{\rm SAT}$)، هدایت با اندازه گیری واقعی رطوبت در نقاط اشباع ($\theta_{\rm SAT}$)، هدایت با مزرعهای ($\theta_{\rm FC}$)، نقطه پژمردگی دائم ($\theta_{\rm FWP}$)، هدایت میدرولیکی اشباع ($K_{\rm SAT}$) و مقدار نشت و نفوذ عمقی و به کمک مدل CD10 محاسبه شد (واسنجی و اعتبارسنجی و مولفههای هیدرولیکی خاک جهت استفاده در مدل توسط Aalaee Bazkiaee *et al.*, ((

بررسی عملکرد پتانسیل با مدل ORYZA2000

بررسی عملکرد پتانسیل برنج در ۱۲ ایستگاه همدیدی استان گیلان انجام شد. برای هر ایستگاه سناریوی عملکرد پتانسیل در مدل ORYZA2000 به قرار زیر اجرا شد:

هیچ نوع محدودیتی از نظر آب و عناصر غذایی برای گیاه زراعی وجود ندارد و توان تولید تحت تأثیر تابش و دی اکسید کربن (۳۴۰ پی پی ام) است و دما نقش تعدیل کننده دارد. بنابراین در مدل برای عملکرد پتانسیل، برای آب از شرایط پتانسیل و برای کاربرد نیتروژن از حالت بدون محدودیت استفاده شد. با توجه به تاریخ کاشت رایج در منطقه، برای همه ایستگاهها تاریخ کاشت ۲۰ اردیبهشت در نظر گرفته شد. رقم مورد استفاده نیز رقم هاشمی و تراکم بوته در مترمربع ۲۵ تعیین شد.

Table 1. Vegetation information, Plant allocation coefficients, specific surface and leaf death rate in the model						
Plant growth stage DVS [†]	Death rate of leaves DRLVT(d ⁻¹)	Special leaf area	Allocation of dry matter to the	aerial organs separation factor	aerial organs separation factor	aerial organs separation factor
		SLA (ha/kg)	aerial organs	to leaf	to shoot	to panicle
		-	FSHTB	FLVTB	FSTTB	FSOTB
0.000	0.000	0.0032	0.500	0.500	0.500	0.000
0.330		0.0025				
0.430			0.750			
0.500				0.600	0.400	
0.600	0.005					
0.650		0.002				
0.700				0.450	0.550	0.000
1.000	0.045		1.000	0.100	0.700	0.200
1.600	0.050			0.000	0.000	1.000
2.100	0.050	0.001				
2.500	0.050	0.001	1.000	0.000	0.000	1.000

جدول ۱- اطلاعات گیاهی ضرایب تخصیص گیاه، سطح ویژه و سرعت مرگ برگ در مدل

[†] DVS = 0, germination stage; DVS = 2, physiological maturity stage.

Figure 1. Geographical location of the stations used in ORYZA2000 model

جهت دستیابی به عملکرد پتانسیل برآورد شد. نیاز کودی زمینها با استفاده از نرمافزار FertiliCalc-Fertigate 1.0 محاسبه شد (Villalobos et al., 2020). این نرمافزار با هدف استفاده بهینه از کودهای شیمیایی جهت کاهش آلودگی زیستمحیطی طراحی شده است (Delgado and Scalenghe, 2008). در این نرمافزار بهطور پیشفرض برای گیاهان مختلف، مقادیر مشخص شاخص برداشت، درصد نیتروژن، فسفر و پتاسیم اندامهای برداشت شده و درصد بقایای باقی مانده در مزرعه در نظر گرفته شده است که بر این اساس می توان شرایط مزرعه را برای نرمافزار تنظیم کرد. اطلاعات دیگر مورد نیاز و قابل تنظیم شامل نیتروژن، فسفر، ماده آلی و پتاسیم خاک، CEC ،pH، نوع بافت خاک و نوع آنالیز فسفر است (Villalobos *et al.*, 2020). این نرمافزار دارای سناریوهای مختلف جهت اعمال میزان کود از جمله مصرف بهینه کود و یا مصرف کود جهت دستیابی به حداکثر عملکرد است (Villalobos et al., 2020). در این آزمایش، سناریو دستیابی به عملکرد پتانسیل (حداکثر عملکرد) در نظر گرفته شد. پس از تهیه نقشه عملکرد پتانسیل، جهت بررسی نیاز کودی، ابتدا بر اساس فرمول کوکران (رابطه ۱)، تعداد ۳۲۰ نقطه تصادفی در سطح محدوده کشت برنج استان، انتخاب و در هر نقطه بر اساس اطلاعات مورد نیاز از جمله میزان عملکرد پتانسیل و اطلاعات خاک، نیاز کودی

بر آورد عملکرد پتانسیل در محیط GIS

مهمترين اطلاعات ورودى جهت برآورد عملكرد يتانسيل عبارتاند از: الف) لایه رستری DEM حوزه مورد مطالعه با دقت ۹۰ متر که بهطور خودکار عرض جغرافیایی آن (۳۷/۵۱) در تابع محاسبه شد. ب) دوره زمانی تابش رسیده که طی فصل رشد برنج در استان گیلان از یک فروردین تا ۳۱ شهریور تعیین شد. ج) مؤلفههای توپوگرافی منطقه نظیر شیب و جهات شیب که از لایه DEM حوزه محاسبه شد. د) مؤلفههای تابش منطقه که شامل مدل نور منتشرشده Diffuse () ، نسبت پراکندگی نور (Diffuse model type) proportion) و کسر نور نفوذ کرده (Transitivity) برای استان گیلان بود (Badsar, 2014). این مؤلفهها بر اساس میزان تابش رسیده به زمین برآورد شده در ایستگاههای هواشناسی، واسنجی شد (Badsar, 2014). در نهایت میزان تابش برای کل حوزه از تابع Points Solar Radiation در GIS محاسبه و سپس از رابطه بین مقدار تابش رسیده طی فصل رشد برنج و عملکرد پتانسیل در مدل ORYZA2000، عملکرد پتانسیل محاسبه و بر مبنای کاربری زراعی استان گیلان به کل سطح تعمیم داده شد.

بررسی نیاز کودی

پس از تعیین میزان عملکرد پتانسیل در سطح استان گیلان، میزان نیاز کود نیتروژن، فسفر و پتاسیم مزارع برنج

هر نقطه تعیین شد. سپس درونیابی نقاط صورت گرفت. از بین نقاط، ۷۰ درصد آن برای درونیابی صفات و ۳۰ درصد باقی مانده برای اعتبارسنجی نقشهها مورد استفاده قرار گرفت (Pourhadian *et al.*, 2019):

$$n = \frac{\frac{z^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1}{N} \left[\frac{z^2 pq}{d^2} - 1 \right]}$$
(1)

در این رابطه، N حجم جامعه، p درصد توزیع صفت در جامعه یا نسبت افراد دارای صفت مورد مطالعه، q درصد افراد فاقد صفت مورد مطالعه و d تفاضل نسبت واقعی صفت در جامعه با میزان تخمین پژوهشگر برای وجود آن صفت در جامعه است. در سطح خطای ۵ درصد، مقدار Z برابر ۹۶/۱ و و Z² برابر ۸۴۱۶/۳ است (Cochran, 1963). از بین انواع روشهای درونیابی، روش کریجینگ با توجه به اهمیت ساختار مکانی دادههای عملکرد دانه برنج، علاوه بر مقادیر آنها و نیز وجود همبستگی بین دادهها، مورد استفاده گرفت. بهمنظور اطمینان از نرمال بودن دادهها، توزیع فراوانی آنها با کمک آمارههای مد (۴۲۶۰ کیلوگرم بر هکتار)، میانگین (۴۲۶۴ کیلوگرم بر هکتار)، حداقل (۳۶۵۰ کیلوگرم بر هکتار)، حداکثر (۴۹۹۱ کیلوگرم بر هکتار)، انحراف معیار (۲۷۱) کیلوگرم بر هکتار)، چولگی (۲/۳۲) و کشیدگی (۲/۸۳) توسط نرمافزار GIS و رویه Histogram (Badsar, 2014) مورد بررسی قرار گرفت. پس از تائید نرمال بودن دادهها، انواع روشهای عمومی، جهانی و فصلی و انواع مدلهای موجود در روش درونیابی کریجینگ از جمله مدلهای اثر روزنهای (Hole effect)، دایرهای (Circular)، کروی (Spherical)، نمایی (Exponential)، گوسی (Gaussian)، ثابت (Stable) و K-Bessel بهمنظور تعیین مناسبترین روش، ارزیابی و برای هر متغیر میزان خطای موجود در تخمين نقاط مجهول بررسى شد. جهت تشخيص مناسب ترين روش، ریشه دوم میانگین مربعات خطا (RMSE) محاسبه و مقايسه شد (Kazemi et al., 2012). بهطور معمول، هر قدر مقدار ریشه دوم میانگین مربعات خطا (RMSE) کمتر باشد، صحت روش بیشتر است. از نظر تئوری، اگر این معیار برابر صفر شود، نمایانگر این است که مقدار برآورد شده یک كميت، دقيقاً برابر با مقدار واقعى آن است (Kazemi et al., 2012). با مقايسه روشهای درونيابی بهترين روش شناسایی و نقشههای نهایی ارایه شد.

نتايج و بحث

ارزيابي مدل ORYZA2000

عملکرد مدل در آزمون واسنجی و اعتبارسنجی رضایت بخش بود. nRMSE عملکرد دانه و زیست توده در سال ۱۳۹۵ به تر تیب ۸ و ۵ درصد و در سال ۱۳۹۶ به تر تیب ۷ و ۶ درصد بود (جدول ۲). نتایج آزمون t تفاوت معنی داری (P<0.05) را بین مقادیر اندازه گیری شده و شبیه سازی شده عملکرد دانه و زیست توده نشان نداد (جدول ۲). ضریب تبیین مدل رگر سیون خطی بین داده های شبیه سازی شده و اندازه گیری شده نیز بیش تر از ۷/۰ بود (جدول ۲).

بر آورد تابش رسیده طی فصل رشد و عملکرد برنج در استان گیلان

میزان تابش رسیده به مزارع برنج در شکل (۲) نشان داده شده است. میزان تابش مزارع برنج در حوزه مورد مطالعه در سال ۱۳۹۵ از ۲۵۵۲ تا ۶۲۵۹ (بهطور میانگین ۲۴۰۵ مگاژول بر مترمربع) و در سال ۱۳۹۶ از ۲۴۲۳ تا ۵۳۳۷ (بهطور میانگین ۳۸۸۰ مگاژول بر مترمربع) در طی فصل رشد محاسبه شد. کمترین میزان تابش دریافتی در فصل رشد محاسبه شد. کمترین میزان تابش دریافتی در مناطق مرکزی حوزه بود که دلیل آن میتواند شرایط توپوگرافی منطقه باشد. در مطالعات مشابه میزان تابش فصل رشد گندم با استفاده از GIS و مدل SSM (مدل SSR رشد گندم با استفاده از SID و مدل MSS (SSM در 10 در 2014) و میزان تابش سالانه با استفاده از مدل SSR (11) در میزان تابش سالانه در مناطق (2014 میزان تابش سالانه در مناطق بیجینگ و ژانگژو واقع در دشت شمال چین را بهترتیب ۵۳۷۰ (۵۰۱۰ مگاژول در مترمربع گزارش کردند.

رابطه رگرسیونی بین تابش رسیده طی فصل رشد و میزان عملکرد پتانسیل برآورد شده توسط مدل ORYZA2000 تهیه شد (شکل ۳). نتایج نشان داد که عملکرد پتانسیل در مزارع برنج استان گیلان در سال ۱۳۹۵ بین ۴۴۱۶ تا ۲۰۳۸ کیلوگرم در هکتار (با میانگین ۱۳۹۵ کیلوگرم در هکتار) (شکل ۴) و در سال ۱۳۹۶ بین ۲۵۵۸ تا کیلوگرم در هکتار) متغیر بود (شکل ۴). بیش ترین مقدار عملکرد پتانسیل در شهرستان ماسال به میزان ۵۸۹۶ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۳۹۵ و ۶۰۳۸ کیلوگرم در هکتار

در سال ۱۳۹۶ بهدست آمد. کمترین عملکرد پتانسیل نیز در سیاهکل بهمیزان ۴۷۸۵ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۳۹۵ و ۴۹۲۷ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۳۹۶ بهدست آمد (شکل ۴۹۲۷ مدلوگرم در هکتار در سال ۱۳۹۶ بهدست آمد (شکل ۴۹۲۷ میلکرد پتانسیل با تابش سطح دریا و شرایط اقلیمی در ایجاد تغییرات عملکرد برنج سطح دریا و شرایط اقلیمی در ایجاد تغییرات عملکرد برنج در سطح استان مؤثر هستند. عملکرد پتانسیل یک محصول بستگی به کل تابشی دارد که در طول دوره رشد دریافت بستگی به کل تابشی دارد که در طول دوره رشد دریافت می کند (Nazari Far *et al.*, 2006) و میزان تابش خورشیدی بهنوبه خود تابع عرض جغرافیایی است (Mahallat, 2000)

آگاروال (Aggarval, 1994) عملکرد پتانسیل گندم در مناطق مختلف هندوستان را به وسیله مدل شبیه سازی در سال اول بین ۴۴۱۶ تا ۷۰۳۸ کیلوگرم در هکتار و در سال دوم بین ۴۵۵۸ تا ۲۱۸۰ کیلوگرم در هکتار برآورد کرد. همچنین، آگاروال و همکاران (Aggarval *et al.*, 2000) با کاربرد مدل ORYZA1N در نظام کشت برنج- ذرت در هند، عملکرد پتانسیل برنج را بین ۲/۳ تا ۱۱/۵ تن در هکتار برآورد کردند. وو و همکاران (۱۹۵۵, ۷۱۵ تن در هکتار عملکرد پتانسیل گندم زمستانه را در مناطق شمالی چین ۱/۹ تن در هکتار و در مناطق جنوبی ۵/۷ تن در هکتار (Abeledo *et al.*, 2008) با آب و هوای مدیترانهای در تولید گندم را در منطقهای با آب و هوای مدیترانهای در

اسیانیا مطالعه و عملکرد پتانسیل آن را با استفاده از مدل CERES، بین ۵/۳ تا ۸/۱ تن در هکتار برآورد کردند. نصیری محلاتي و كوچكي (Nassiri Mahallati and Koocheki, 2009) نیز عملکرد پتانسیل گندم را در استان خراسان ۲/۸۴ تن در هکتار برآورد کردند. قرینه و همکاران (Gharineh et al., 2012) عملکرد پتانسیل گندم را با استفاده از مدل WOFOST در استان خوزستان ارزیابی کردند و نشان دادند که عملکرد یتانسیل گندم در مناطق مختلف استان خوزستان در دامنهای بین ۷۵۳۸ (شوشتر) تا ۹۲۴۷ (ایذه) کیلوگرم در هکتار متغیر بود. آنها همچنین بیان کردند که عملکرد پتانسیل بالا بهدلیل پایین بودن دما نسبت به دیگر مناطق و شرایط حرارتی مناسبتر برای رشد و نمو گندم بود. سالتس و همکاران (Schulthess et al., 2013) با استفاده از مدل HybridMaize میانگین عملکرد پتانسیل ذرت را ۱۲/۸۷ تن در هکتار بیان کردند. اسپه و همکاران (Espe et al., 2016) گزارش کردند که مدل ORYZA2000 مىتواند با يک واسنجى ساده، عملکرد پتانسیل مناطق کشت برنج در آمریکا را بهخوبی پیشبینی كند. يوسفيان و همكاران (Yousefian et al., 2019) نيز در بررسی عوامل مؤثر بر خلاء عملکرد برنج در ساری با مدل CPA عملکرد واقعی و یتانسیل را بهترتیب ۴۴۹۵ و ۵۲۰۰ کیلوگرم در هکتار برآورد کردند.

توسط ORYZA2000 در شرایط واسنجی و	- نتایج آماری عملکرد دانه و زیستتوده مشاهده شده در برابر مقادیر پیشبینی شد	جدول ۲
	اعتبارسنجی در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶	

values in 2010 and 2017 for canoration and valuation of the model performance, respectively							
Troit	Number of	$O_{\text{mean}}{}^{\dagger}$	\mathbf{P}_{mean}	\mathbb{R}^2	P (t)	RMSE	$RMSE_{n}(\%)$
Tlatt	treatment			Calibrat	ion (2016)		
Grain yield (kg/ha)	12	3569	3627	0.71	0.49	310	8
Aboveground biomass (kg/ha)	12	9986	9797	0.74	0.19	492	5
				Validati	on (2017)		
Grain yield (kg/ha)	12	3688	3771	0.91	0.72	248	7
Aboveground biomass (kg/ha)	12	9999	10423	0.90	0.3	615	6

Table 2. Statistical summary of observed grain yield and aboveground biomass against ORYZA2000-predicted values in 2016 and 2017 for calibration and validation of the model performance, respectively

^{\dagger} O_{mean}, observed mean; P_{mean}, simulated mean; R², coefficient of determination; P (t), probability of t-test; RMSE, root mean square error; RMSEn, normalized root mean square error.

شکل ۲- مجموع تابش رسیده طی فصل رشد به مزارع برنج در محدوده کشت برنج استان گیلان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ Figure 2. Total radiation received during the growing season to rice fields in the rice cultivation areas of Guilan province in 2016 and 2017

ORYZA2000 در ۱۳۹۶ و ۱۳۹۶

Figure 3. Regression relationship between the amount of radiation received during the growing season and the amount of potential yield calculated for Hashemi cultivar by ORYZA2000 model in 2016 and 2017

Figure 4. Potential yield of detected rice fields in the Guilan province in 2016 and 2017

بررسی نیاز کودی زمینهای برنج در استان گیلان

بر اساس عملکرد یتانسیل متناظر با نقاط نمونه گیری، نقشه نیاز کودی نیتروژن، فسفر و پتاسیم تهیه شد (شکل ۵). بررسی روشهای مختلف کریجینگ نشان داد که در درونیابی نیاز کودی پتاسیم، روش کریجینگ ساده با مدل ثابت، در درونیابی نیاز کودی نیتروژن روش کریجینگ معمولی با مدل اثر روزنهای و در درونیابی نیاز کودی فسفر، روش کریجینگ معمولی با مدل J-Bessel و دایرهای به ترتیب در سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ بیشترین دقت را بر اساس میزان RMSE در درونیابی و ضریب تبیین بین مقادیر درونیابی شده و برآورد شده در نقاط متناظر داشتند (جدول ۳). صحتسنجی نقشههای تهیه شده با استفاده از نقاط آزمون نیز نشان داد که ضریب تبیین بین مقادیر نیاز کودی در نقاط آزمون و مقادیر درونیابی شده در سطح احتمال پنج درصد معنىدار و بيانگر صحت مطلوب نقشهها بود (شکل ۶). بررسی سطوح نیاز کودی پتاسیم در سطح مزارع استان گیلان نشان داد که زمینهای برنج در استان جهت دستیابی به عملکرد پتانسیل بهمیزان ۲۶۲ تا ۲۷۴ کیلوگرم در هکتار کود پتاسیم نیاز دارند (شکل ۵). نتایج نشان دهنده کمبود پتاسیم در خاکهای استان بوده و مصرف مقدار بالای كود يتاسيم جهت دستيابي به عملكرد بالا نياز است. مطلب

و اسلام (Muttaleb and Islam, 2016) در بررسی اثر کود یتاسیم بر عملکرد برنج در بنگلادش مشاهده کردند که مصرف کود یتاسیم سبب افزایش میانگین عملکرد از ۵/۱۹ تن در هکتار به ۶/۸۶ تن در هکتار نسبت به عدم مصرف این کود شد. سرکار و همکاران (Sarkar et al., 2017) گزارش کردند که کاه و کلش برنج می تواند به عنوان یک منبع غنی پتاسیم در کشت برنج جهت حفظ ذخایر طبیعی پتاسیم و بازیافت عناصر خاک باشد. آنها مشاهده شد که تلفیق کاربرد کاه و کلش برنج با کود پتاسیم می تواند نقش مؤثری در حفظ عملکرد بالای برنج و جایگزینی ماده آلی خاک داشته باشد. بررسی نتایج درونیابی نیاز کودی نیتروژن نشان داد که در سطح استان گیلان نیاز کودی نیتروژن در سال ۱۳۹۵ بین ۱۱۶ تا ۱۶۸ کیلوگرم در هکتار و در سال ۱۳۹۶ بین ۱۱۹ تا ۱۷۱ کیلوگرم در هکتار بود (شکل ۵). بررسی شهرستانهای مختلف نیز نشان داد که بیشترین مقدار نیاز نیتروژن مربوط به شهرستانهای صومعهسرا، فومن، ماسال، رضوانشهر و بندر انزلی بود (شکل ۵). عطااولکریم و همکاران (Ata-UI-Karim et al., 2017) در بررسی و برآورد نیاز کود نیتروژن در کشت برنج با استفاده از منحنی رقیق شدن نیتروژن، نیاز کودی نیتروژن را ۳۸۳+ تا ۲۸- کیلوگرم در هکتار نیتروژن در ارقام مختلف برنج گزارش کردند.

شکل ۵- تخمین نیاز کودی جهت دستیابی به عملکرد پتانسیل مزارع برنج در محدوده کشت استان گیلان طی سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ Figure 5. Estimated fertilizer requirement to achievement radiation-limited yield of rice fields in the rice cultivation area of Guilan province in 2016 and 2017

جنول ۲۰ مایج ارزیابی روشهای مورد استفاده برای درونیابی منعیرهای نیاز فودی ۲۰۱۴ در استان فیلان
Table 3. Results of evaluation of 33 model-methods used for interpolation of NPK fertilizer requirement variables in
Guilan province

Nutritional element	Year	Interpolation method [†]	Model	Function	\mathbb{R}^2	CV (%)	Number of points	RMSE
Potassium	2016	SK	Stable	0.2879* x + 192.4530	0.29	0.98	256	3.1271
Potassium	2017	SK	Stable	0.1208*x + 237.5371	0.11	0.92	256	3.1517
Nitrogen	2016	OK	Hole effect	0.9221*x+10.2835	0.0924	8.26	293	3.1184
Nitrogen	2017	OK	Hole effect	0.9224*x+10.4491	0.0925	8.10	293	3.1171
Phosphorus	2016	OK	J-Bessel	0.7632*x+2.2313	0.80	8.02	293	0.3601
Phosphorus	2017	OK	Circular	0.8289*x+1.6650278	0.83	8.07	293	0.3424

[†] OK, ordinary; SK, simple; UK, universal; R², coefficient of determination; CV, coefficient of variation; RMSE, root mean square error (RMSE).

شکل ۶- رابطه رگرسیونی نیاز کودی برآورد شده و درونیابی شده با استفاده از روشهای کریجینگ Figure 6. Regression relationship between estimated and interpolated fertilizer requirements by kriging methods

ژانگ و همکاران (Zhang et al., 2019) در مطالعه عملکرد پتانسیل برنج تحت مدیریتهای زراعی، افزایش ۵/۲ درصد مصرف کود نیتروژن در کشت زودهنگام و کاهش ۱۳/۱ درصد مصرف کود نیتروژن در کشت دیرهنگام برنج را توصيه كردند. بر اساس نتايج بهدست آمده از اين آزمايش، میزان مورد نیاز فسفر برای دستیابی به عملکرد پتانسیل طی دو سال آزمایش بین ۸ تا ۱۲ کیلوگرم در هکتار برآورد شد (شکل ۵). در بین عناصر غذایی مطالعه شده نیز کمترین نیاز کودی متعلق به فسفر بود. نتایج بهدست آمده از سازمان منابع طبيعی استان گیلان هم نشان میدهد که قسمتهای غربی استان گیلان دارای فسفر خاک بالای ۱۸ میلی گرم در کیلوگرم خاک میباشد. بررسی نیازمندی زمینهای برنج جهت دستیابی به عملکرد مطلوب توسط کاظمی و همکاران (Kazemi, 2012) نشان داد که میزان ۷ تا ۱۵ میلی گرم در کیلوگرم فسفر در خاک، حد مطلوب جهت دستیابی به حداکثر عملکرد می باشد و مقادیر فسفر بالای ۱۸ میلی گرم در کیلوگرم خاک می تواند سبب سمیت فسفر در خاک شود.

نتيجه گيری کلی

در این پژوهش، عملکرد پتانسیل برنج در استان گیلان با استفاده از رهیافت سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) و مدل ORYZA2000 برآورد شد. نتايج اين تحقيق نشان داد كه بر اساس مقدار nRMSE (کمتر از ۱۰ درصد) و رگرسیون خطی بین دادههای شبیهسازی شده و اندازه گیری شده با ضریب تبیین بالای ۰/۷، مدل ORYZA2000 دقت مطلوبی در واسنجی و اعتبارسنجی تیمارهای آزمایشی داشت. علاوه بر این، تلفیق مدل ORYZA2000 و GIS از توانایم، مناسبی برای شبیهسازی عملکرد پتانسیل در منطقه مورد مطالعه برخوردار است. نتايج اين پژوهش همچنين نشان داد که در اختیار داشتن اطلاعات هواشناسی با تعداد ایستگاه بیش تر می تواند در تخمین عملکرد پتانسیل با دقت بالاتر كمك كند. به این ترتیب با داشتن اطلاعات هواشناسی و یک مدل شبیهسازی گیاه زراعی واسنجی و اعتبارسنجی شده در منطقه می توان عملکرد پتانسیل را با دقت مناسبی برآورد کرد. نتایج این پژوهش با توجه به نقش کاربردی آن می تواند در سال های آتی در منطقه مورد استفاده قرار گیرد و برآورد عملکرد پتانسیل بر پایه آن انجام شود و در نتیجه از

نظر کاهش حجم عملیات میدانی و صرفهجویی در هزینه بسيار حائز اهميت خواهد بود. همچنين اطلاعات بهدست آمده در زمینه عملکرد پتانسیل منطقه می تواند اطلاعات پایه مطالعات دیگر از جمله برآورد میزان خلاء عملکرد و دلایل ايجاد خلاء عملكرد، بررسى ارتباط ميزان عملكرد منطقه با تناسب زراعی- بومشناختی زمینها و غیره را فراهم کند. بررسی سطوح نیاز کودی جهت دستیابی به عملکرد پتانسیل برآورد شده نشان داد که توجه به مصرف پتاسیم در سطح استان میتواند مهمترین نقش را در دستیابی به عملکرد پتانسیل بر اساس نیاز به مواد مغذی داشته باشد. به نظر میرسد که در بسیاری از مناطق استان گیلان، کاربرد سطوح NPK در مقدار و زمان نامناسب سبب کاهش عملكرد برنج مىشود. بر اساس نتايج اين تحقيق مىتوان الگوی مصرف کود مناسب را از طریق کارشناسان برنج به کشاورزان توصیه کرد تا ضمن دستیابی به حداکثر عملکرد، از مشکلاتی چون آبشویی فسفر در اثر مصرف بیش از حد آن خودداری شود.

تضاد منافع

نویسنده (گان) تایید می کنند که این تحقیق در غیاب هر گونه روابط تجاری یا مالی که می تواند به عنوان تضاد منافع بالقوه تعبیر شود، انجام شده است.

رعایت اخلاق در نشر

نویسنده (گان) اعلام می کنند که در نگارش این مقاله بهطور کامل از اخلاق نشر از جمله سرقت ادبی، سوء رفتار، جعل دادهها و یا ارسال و انتشار دوگانه، پیروی کردهاند. همچنین این مقاله حاصل یک کار تحقیقاتی اصیل بوده و تا کنون بهطور کامل به هیچ زبانی و در هیچ نشریه یا همایشی چاپ و منتشر نشده و هیچ اقدامی نیز برای انتشار آن در هیچ نشریه یا همایشی صورت نگرفته و نخواهد گرفت.

اجازه انتشار مقاله

نویسنده (گان) با چاپ این مقاله به صورت دسترسی باز موافقت کرده و کلیه حقوق استفاده از محتوا، جدولها، شکلها، تصویرها و غیره را به ناشر واگذار میکنند.

References

- Aalaee Bazkiaee, P., Kamkar, B., Amiri, E., Kazemi, H. and Rezaei, M. 2019. Evaluation of ORYZA2000 model in yield simulation and production productivity of rice under crop managements.
 Water and Soil Conservation. 27: 49-69. (In Persian with English Abstract).
- Aalaee Bazkiaee, P., Kamkar, B., Amiri, E., Kazemi, H., Rezaei, M. and López-Bernal, A. 2022. The rice yield gap estimation using integrated system approaches: A case study-Guilan province, Iran. International Journal of Environmental Science and Technology 1-14.
- **Aggarval, P. K. 1994.** Constraints in wheat productivity in India. In: Aggarval, P.K. and Kalra, N. (Eds.). Simulating the effect of climatic factors, genotype and management on productivity of wheat in India. Agricultural Research Institute, New Delhi, India. pp: 1-11.
- Aggarval, P. K., Karla, N., Bandyopadhyay, S. K. and Selvarjan, S. 1995. A systems approach to analyze production options for wheat in India. In: Bouma, J., Kuyvenhoven, A., Bouman, B.A.M.,Luyten, J.C. and Zandstra, H.G.(Eds.). Eco-regional approaches for sustainable land use and food production. Springer, Dordrecht. pp: 167-186.
- Aggarval, P. K., Talukdar, K. K. and Mall, R. K. 2000. Potential yields of rice-wheat system in the Indo-Gangetic plains of India. Facilitation Unit, Rice-Wheat Consortium for the Indo-Gangetic Plains.
- **Ministry of Agriculture-Jahad. 2018.** Agriculture statistics. Volume I: Crop products 2018-19. Office of Statistics and Information Technology, Deputy Director of Planning and Economic Affairs. Ministry of Agriculture-Jahad, Tehran, Iran. 90 pages. (In Persian).
- Ahmadi Alipour, H. 2017. Modeling of production and yield gap of wheat in Golestan province. M.Sc. Dissertation. Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources. 91 pages. (In Persian).
- Ambreen, R., Qiu, X. and Ahmad, I. 2011. Distributed modeling of extraterrestrial solar radiation over the rugged terrains of Pakistan. Journal of Mountain Science 8: 427-436.
- Amiri, E. and Rezaei, M. 2010. Evaluation of water-nitrogen schemes for rice in Iran, using ORYZA2000 model. Communications in Soil Science and Plant Analysis 41: 2459-2477.
- Ata-Ul-Karim, S.T., Liu, X., Lu, Z., Zheng, H., Cao, W. and Zhu, Y. 2017. Estimation of nitrogen fertilizer requirement for rice crop using critical nitrogen dilution curve. Field Crops Research 201: 32-40.
- **Badsar, M. 2014.** Yield gap estimation in wheat fields using GIS, RS and SSM model (A case study: Qaresso basin, Gorgan distinct). M.Sc. Dissertation. Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources. 95 p. (In Persian).
- Bhatia, V., Singh, P., Wani, S., Chauhan, G., Rao, A.K., Mishra, A. and Srinivas, K. 2008. Analysis of potential yields and yield gaps of rainfed soybean in India using CROPGRO-Soybean model. Agricultural and Forest Meteorology 148: 1252-1265.
- Boonwichai, S., Shrestha, S., Babel, M.S., Weesakul, S. and Datta, A. 2019. Evaluation of climate change impacts and adaptation strategies on rainfed rice production in Songkhram River Basin, Thailand. Science of the Total Environment 652: 189-201.
- Bouman B.A.M., Kropff, M.J., Tuong, T.P., Wopereis, M.C.S., Ten Berge H.F.M. and Van Laar H.H. 2001. ORYZA2000: Modeling lowland rice. International Rice Research Institute, Los Banos.
- Cao, B., Hua, S., Ma, Y., Li, B. and Sun, C. 2017. Evaluation of ORYZA2000 for simulating rice growth of different genotypes at two latitudes. Agronomy Journal. 109: 2613-2629.
- Chen, C., Baethgen, W.E. and Robertson, A. 2013. Contributions of individual variation in temperature, solar radiation and precipitation to crop yield in the north China plain. 1961-2003. Climate Change 116: 767-788.
- Cochran W. G. 1963. Sampling techniques. 2nd Ed. New York. John Wiley and Sons, Inc.
- **Dehkordi, P.A., Nehbandani, A., Hassanpour-bourkheili, S. and Kamkar, B. 2020.** Yield gap analysis using remote sensing and modelling approaches: Wheat in the northwest of Iran. **International Journal of Plant Production** 14: 443-452.
- Delgado, A. and Scalenghe, R. 2008. Aspects of phosphorus transfer in Europe. Journal of Plant Nutrition and Soil Science 171: 552-575.
- Deng, N., Grassini, P., Yang, H., Huang, J., Cassman, K.G. and Peng, S. 2019. Closing yield gaps for rice self-sufficiency in China. Nature Communications 10: 1-9.

- Drenth, H., Ten Berge, F.F.M. and Riethoven, J.J.M. 1994. ORYZA simulation modules for potential and nitrogen limited rice production. SARP Research Proceedings. Wageningen, The Netherlands.
- Espe, M.B., Yang, H., Cassman, K.G., Guilpart, N., Sharifi, H. and Linquist, B.A. 2016. Estimating yield potential in temperate high-yielding, direct-seeded US rice production systems. Field Crops Research 193: 123-132.
- **FAO. 2018.** Food and Agricultural Organization of the United Nations. http://www,fao.org/index_en.htm/, 1/1/2020.
- Fatemi, B. and Rezaei, Y. 2006. Basic of remote sensing. Azade Publication. 257 pages. (In Persian).
- Fu, W., Tunney, H. and Zhang, C. 2010. Spatial variation of soil nutrients in a dairy farm and its implications for site-specific fertilizer application. Soil and Tillage Research 106: 185-193.
- **Gharineh, M.H., Bakhshandeh, A.M., Andarzian, B. and Fayezizadeh, N. 2012.** Agro-climatic zonation of Khouzestan province based on potential yield of irrigated wheat using WOFOST model. **Agroecology** 4: 255-264. (In Persian with English Abstract).
- Godfray, H.C.J., Beddington, J.R., Crute, I.R., Haddad, L., Lawrence, L., Muir, J.F., Pretty, J., Robinson, S., Thomas, S.M. and Toulmin, C. 2010. Food security: The challenge of feeding 9 billion people. Science 327: 812-818.
- Guo, Y., Wu, W. and Bryant, C.R. 2019. Quantifying spatio-temporal patterns of rice yield gaps in double-cropping systems: A case study in pearl river delta, China. Sustainability 11: 1-22.
- Hajjarpour, A., Soltani, A. and Torabi, B. 2016. Using boundary line analysis in yield gap studies: Case study of wheat in Gorgan. Crop Production 8: 183-201. (In Persian with English Abstract).
- Hussain, S., Huang, J., Huang, J., Ahmad, S., Nanda, S., Anwar, S. and Zhang, J. 2020. Rice production under climate change: Adaptations and mitigating strategies. In: Fahad, S., Hassanuzzaman, M., Alam, M., Ullah, H., Saeed, M. and Khan, I.A. (Eds.). Environment, climate, plant and vegetation growth. Springer. pp: 659-686.
- **Islam, A. and Muttaleb, A. 2016.** Effect of potassium fertilization on yield and potassium nutrition of brown rice in a wetland ecosystem of Bangladesh. **Archives of Agronomy and Soil Science** 62: 1530-1540.
- Kahabka, J.E., Van Es, H.M., McClenahan, E.J. and Cox, W.J. 2004. Spatial analysis of maize response to nitrogen fertilizer in central New York. Precision Agriculture 5: 463-476.
- Kassie, B.T., Van Ittersum, M.K., Hengsdijk, H., Asseng, S., Wolf, J. and Rotter, R.P. 2014. Climateinduced yield variability and yield gaps of maize (*Zea mays* L.) in the central Rift Valley of Ethiopia. Field Crops Research 160: 41-53.
- **Kazemi, H. 2012.** Ecological crop zoning of Golestan province in order to develop a suitable cultivation pattern. PhD Dissertation. Trabiat Modares University. 280 p. (In Persian).
- Kazemi, H., Tahmasebi Sarvestani, Z., Kamkar, B., Shataei, Sh. and Sadeghi, S. 2012. Evaluation of geostatistical methods for estimating and zoning of macronutrients in agricultural lands of Golestan province. Journal of Water and Soil Science 22: 201-218. (In Persian with English Abstract).
- Khaliq, T., Gaydon, D.S., Cheema, M.J.M. and Gull, U. 2019. Analyzing crop yield gaps and their causes using cropping systems modelling. A case study of the Punjab rice-wheat system, Pakistan. Field Crops Research 232: 119-130.
- Lobell, D.B., Cassman, K.G. and Field, C.B. 2009. Crop yield gaps: Their importance, magnitudes, and causes. Annual Review of Environment and Resources 34: 179-204.
- Meghdadi, N., Soltani, A., Kamkar, B. and Hajjarpour, A. 2014. Agroecological zoning of Zanjan province for estimating yield potential and yield gap in dryland-base chickpea production systems. Plant Production Science 21: 27-49. (In Persian with English Abstract).
- **Nasiri Mahallati, M. 2000.** Modeling of crop growth processes. Mashhad University Jihad Publications. 274 pages. (In Persian).
- Nassiri Mahallati, M. and Koocheki, A. 2009. Agroecological zoning of wheat in Khorasan provinces: Stimating yield potential and yield gap. Iranian Journal of Field Crops Research 7: 695-709. (In Persian with English Abstract).
- Nazari Far, M., Momeni, R. and Jafari, V. 2006. Evaluation of the effect of radiation on the maximum yield of agricultural products in Karun Basin and zoning of water use efficiency using GIS. The first

برآورد عملکرد پتانسیل برنج و نیاز کودی در استان گیلان تحقیقات غلات/ دوره دوازدهم/ شماره اول/ بهار ۱۴۰۱ Regional Conference on Water Resources Exploitation in Karun and Zayandehrood basins: Opportunities and challenges. Shahrekord University. (In Persian).

- Neumann, K., Verburg, P.H., Stehfest, E. and Müller, C. 2010. The yield gap of global grain production: A spatial analysis. Agricultural Systems 103: 316-326.
- Potter, P., Ramankutty, N., Bennett, E.M. and Donner, S.D. 2010. Characterizing the spatial patterns of global fertilizer application and manure production. Earth Interactions 14: 1-22.
- Pourhadian, H., Kamkar, B., Soltani, A. and Mokhtarpour, H. 2019. Evaluation of forage maize yield gap using an integrated crop simulation model-satellite imagery method (Case study: Four watershed basins in Golestan province). Archives of Agronomy and Soil Science 65: 253-268.
- Qaswar, M., Jing, H., Ahmed, W., Dongchu, L., Shujun, L., Lu, Z. and Huimin, Z. 2020. Yield sustainability, soil organic carbon sequestration and nutrients balance under long-term combined application of manure and inorganic fertilizers in acidic paddy soil. Soil and Tillage Research 198: 104569
- **Raziei, T. 2017.** Köppen-Geiger climate classification of Iran and investigation of its changes during 20th century. Earth and Space Physics 43: 419-439. (In Persian with English Abstract).
- Sarkar, M.I.U., Islam, M.N., Jahan, A., Islam, A. and Biswas, J.C. 2017. Rice straw as a source of potassium for wetland rice cultivation. Geology, Ecology, and Landscapes 1: 184-189.
- Schulthess, U., Timsina, J., Herrera, M.J. and McDonald, A. 2013. Mapping fieldscale yield gaps for maize: An example from Bangladesh. Field Crops Research 143: 151-156.

Soundharajan, B. and Sudheer, K.P. 2013. Sensitivity analysis and auto-calibration of ORYZA2000 using simulation-optimization framework. Paddy and Water Environment 11: 59-71.

- Tari, D.B., Amiri, E. and Daneshian, J. 2017. Simulating the impact of nitrogen management on rice yield and nitrogen uptake in irrigated lowland by ORYZA2000 model. Communications in Soil Science and Plant Analysis 48: 201-213.
- Torabi, B., Soltani, A., Galeshi, S. and Zinali, E. 2012. Analyzing wheat yield constraints in Gorgan. Crop Production 4: 1-17. (In Persian with English Abstract).
- Villalobos, F.J., Delgado, A., Lopez-Bernal, A. and Quemada, M. 2020. FertiliCalc: A decision support system for fertilizer management. International Journal of Plant Production 14: 299-308.
- Wang, W., Ding, Y., Shao, O., Xu, J., Jiao, X., Luo, Y. and Yu, Z. 2017. Bayesian multi-model projection of irrigation requirement and water use efficiency in three typical rice plantation region of China based on CMIP5. Agricultural and Forest Meteorology 232: 89-105.
- Wopereis, M.C.S. 1993. Quantifying the impact of soil and climate variability on rainfed rice production. Ph.D. Dissertation. Wageningen Agricultural University, The Netherlands. 188 p.
- Wopereis, M.C.S., Bouman, B.A.M., Tuong, T.P., Ten Berge, H.F.M. and Kropff, M.J. 1996. ORYZA_W: Rice growth model for irrigated and rainfed environments. SARP Research Proceedings. Wageningen, The Netherlands. IRRI/AB -DLO. 159 p.
- Wu, D., Yu, Q., Lua, C. and Hengsdijk, H. 2006. Quantifying production potentials of winter wheat in the North China Plain. Agronomy Journal 24: 226-235.
- Yaghoobi, M., Aghayari, F. and Mostafavi, K. 2017. Factors affecting wheat yield gap in Savoibolagh. Iran. Advances in Bioresearch 8: 84-92.
- Yousefian, M., Soltani, A., Dastan, S. and Ajamnoroozi, H. 2019. Documenting production process and the ranking factors causing yield gap in rice fields in Sari, Iran. Iran Agricultural Research 38: 101-109. (In Persian with English Abstract).
- Zhang, H., Tao, F. and Zhou, G. 2019. Potential yields, yield gaps, and optimal agronomic management practices for rice production systems in different regions of China. Agricultural Systems 171: 100-112.